T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 365
KARAR NO : 2016 / 406
KARAR TR : 26.9.2016

ÖZET: 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununa muhalefet ettiğinden bahisle hakkında tazminat bedeli ödemesi istemiyle işlem tesis edilen davacı tarafından, anılan işlemin iptaline karar verilmesi istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : C.H.A.
Davalı : Orman ve Su İşleri Bakanlığı Doğa Koruma Milli Parklar IV.Bölge Müdürlüğü
Vekili : Av. K.Ö.İ.

O L A Y : Davacı dava dilekçesinde özetle; davalı kurumun 09.04.2015 tarih, 47437358-141 sayılı kararı ile hakkında 4000.00 TL tazminat kararı alındığını, söz konusu kararın hukuka aykırı olduğunu, zira kendisinin 2012/2013 av sezonunda 48/5232 nolu avlanma belgesini aldığını ve avlanma pulu ve ilgili tüm belgelerini tamamlayarak arada vakit bulduğunda hafta sonları ava açık bölgelerde yasal prosedüre uygun olarak ava gittiğini, bazen arkadaşları ile gittikleri avlanmalarda hatıra olsun diye fotoğraf da çektirdiklerini, 2012/2013 sezonunda Güllük Dalyanının ava açık olduğu dönemde arkadaşları ile topluca ava gittiklerini ve fotoğraf çektiklerini, kendisinin 2015 yılında hem belge çıkartamadığı için hem de av sezonunda diz kapağının kırık olması nedeni ile ava gidemediğini ve 2 ay kadar raporlu şekilde evde kaldığını, kendisine tazminat adı altında verilen cezaya dayanak teşkil eden fotoğrafin 2015 yılında çekilmediğini, kendisinin 11.02.2015 tarihinde eski fotoğrafını facebookta paylaştığını, söz konusu fotoğrafi 11.02.2015 tarihinde 08:00 ile 17:00 saatleri arasında Derin Su Ürünleri işyerinde bulunmakta iken paylaştığını, buna dair belgeyi dilekçe ekine eklediğini, söz konusu tarihte ava gitmesinin, günün hafta içi olması ve kendisinin de çalışması nedeni ile mümkün olmadığını, kaldı ki kendisinin 27.11.2014 ile 21.01.2015 tarihine kadar da raporlu olması nedeni ile ava gitmek bir yana evde istirahat halinde bulunduğunu, bu durumda ava gidemeyecek olması nedeni ile belge de almadığını, hakkında verilen idari para cezasının bu nedenle hukuka uygun olmadığını,

Ayrıca her ne kadar kendisi hakkında yapılan ihbara konu e posta içeriğinde kendisine ait tüfeğe kaçak av yapılması nedeni ile el konulduğundan bahsedilmiş ise de, söz konusu iddianın da asılsız olduğunu, geçen sene (2014) ruhsatlı tüfeğine el konulmadığını belirterek, asılsız iddialara ve belgelere dayalı olarak verilen Orman ve Su İşleri Bakanlığı, IV. Bölge Müdürlüğü, Muğla Şube Müdürlüğü'nün 09.04.2015 tarih, 47437358-141 sayılı 4.000,00 TL tazminat talebine ilişkin kararının iptal edilmesine karar verilmesi istemi ile idari yargı yerinde 29.04.2015 tarihinde dava açmıştır.

MUĞLA 1. İDARE MAHKEMESİ: 13.05.2015 gün ve 2015/659 Esas, 2015/608 Karar sayılı kararında aynen; "……Dava dosyasının incelenmesinden; 11.02.2015 tarihinde Milas-Güllük Dalyan mevkiinde davacının 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'na aykırı olarak avlandığı, ve avlanma fiilini sosyal paylaşım sitesinde paylaştıklarının anlaşılması üzerine 4.000.00 TL idari para cezası ile cezalandırılması üzerine iş bu bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, görev hususu kamu düzeninden olduğundan, 5278 sayılı Yasa ile yapılan değişiklik ile 4915 sayılı Yasanın 30. Maddesinde, para cezalarına karşı idare Mahkemesinde dava açılabileceği hükmümün kaldırılmış olması ve aynı yasanın 28. maddesinde, mülki idare amirine verilen müsadere yetkisinin yargısal denetim merciinin belirlenmemesi nedeniyle, bakılmakta olan davanın. 5326 sayılı Kabahatler kanunun 3/1-a maddesi uyarınca adli yargı yerinde görülmesi gerekmektedir." şeklindeki gerekçesi ile davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü gereğince görev yönünden reddine karar vermiş, verilen karar davacıya 07.08.2015 tarihinde, davalıya 30.06.2015 tarihinde tebliğ edildiği, süresinde kanun yoluna başvurulmaması üzerine 07.09.2015 tarihinde kesinleştiği, bu şekilde karara şerh edildiği görülmüştür. .

Davacı vekili bu kez aynı gerekçelerle ve aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

MİLAS SULH CEZA HAKİMLİĞİ: 17.11.2015 gün ve 2015/511 D.İş sayılı kararında aynen; "Kararına itiraz edilen kurumdan bilgi ve belgeler istenilmiş, itiraz edenin 10 adet yaban ördeğini avlaması sebebiyle Muğla İl Şube Müdürlüğü tarafından 4000TL tazminat raporunun hazırlandığı ve raporun ilgiliye tebliğinin yapıldığı, ,itiraz edenin tazminatı ödememesi sebebiyle Manisa 5.İcra Müdürlüğünün 2015-/1760 esas sayılı dosyasında 12.08.2015 tarihinde icra takibine girişildiği 4800 TL tahsilatın yapıldığı ve yine kurumca verilen cevap dilekçesinde itirazın reddine karar verilmesinin talep edildiği anlaşılmıştır.

İtiraz edenin hakkında hakkında Orman ve Su işleri Bakanlığı 4.Bölge Müdürlüğü -Muğla Şube Müdürlüğü nün 09.04.2015 tarih ve 58 nolu idari yaptırım kararı tutanağı ile 4915 Sayılı yasanın 14/2 maddesindeki avlanma fiili nedeniyle aynı kanunun 24/3 maddesi gereğince 499 TL, yine 4915 Sayılı yasanın 5/1,5,2 maddesine muhalefet ederek avlanma limitlerinin dışında avlanma fiili nedeniyle kanunun 21/1 maddesi gereğince 332 TL ve yine 12.maddesine muhalefet ederek avlanmanın yasaklandığı avlaklarda avlanma fiili nedeniyle kanunun 23.maddesi gereğince 332 TL olmak üzere toplam I 163 TL idari para cezasının uygulandığı ve idari para cezalarına itiraz edilmesi üzerine söz konusu itirazın Hakimliğimizin 2015-267 değişik iş sayılı dosyasında itirazının reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

İtiraz edenin 09.04.2015 tarihli idari mahiyetteki tazminat kararı ve tazminat raporuna itiraz ettiği bu amaçla Muğla 1.İdare Mahkemesine söz konusu idari tasarrufun iptali için dava açtığı ancak Muğla 1.İdare Mahkemesinin 2015-659 esas ve 2015-608 karar sayılı kararı ile görevsizlik kararı verilerek reddedildiği ve söz konusu kararın 07.09.2015 tarihinde kesinleştiği anlaşılmıştır.

Her ne kadar Muğla I.İdare Mahkemesi söz konusu kararı ile itiraz eden hakkında 4000 TL idari para cezasının uygulandığını ve bu idari para cezasının iptalinin adli mahkemeden istenmesini kesinleşen kararında bildirmiş ise de itiraz edenin talebinin 4000 TL tazminat ve tazminat talebi ve raporunun iptaline ilişkin olduğu, iptali istenen tasarrufun idari tasarruf ve karar olduğu bu yönü ile idare mahkemesinin karar vermesi gerekirken tazminat talebi ve raporunun iptaline ilişkin itirazı idari para cezası olarak değerlendirdiği, Hakimliğimizce ayrıca tanzim edilen idari para cezaları ile ilgili olarak değerlendirme yapılarak hakimliğimizin 2015-267 değişik iş sayılı dosyasında red kararı verildiği ve söz konusu kararında kesinleştiği idare mahkemesinin idari tasarrufun iptali talebini idari para cezasına itiraz olarak değerlendirmesinin usul ve yasaya aykırı olduğu, iptali istenen hususlarda Hakimliğimizin görevli bulunmadığı bu sebeple Hakimliğimizin yargı yolu sebebiyle görevsizliğine ve görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın uyuşmazlık mahkemesine gönderilmesine karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur." şeklindeki gerekçesi ile mahkemenin yargı yolu nedeni ile görevsizliğine karar vermiş, ardından görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine hükmetmiş, verilen karar davacıya 24.12.2015, davalıya 22.12.2015 tarihinde tebliğ edilmiş, süresinde itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 26.9.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1- 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir" hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli merciin belirtilmesi için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamakta ise de, Milas Sulh Ceza Hakimliği'nce yapılan başvurunun 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacağından ve sonuçta usule ilişkin başka bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı kurum tarafından, davacı hakkında tesis edilen 09.04.2015 tarih, 47437358-141 sayılı 4.000,00 TL tazminat talebine ilişkin işlemin iptaline karar verilmesi istemine ilişkindir.

4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'nun 'Amaç ve kapsam' başlıklı 1. Maddesinde; "Bu Kanunun amacı; sürdürülebilir av ve yaban hayatı yönetimi için av ve yaban hayvanlarının doğal yaşam ortamları ile birlikte korunmalarını, geliştirilmelerini, avlanmalarının kontrol altına alınmasını, avcılığın düzenlenmesini, av kaynaklarının millî ekonomi açısından faydalı olacak şekilde değerlendirilmesini ve ilgili kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile işbirliğini sağlamaktır.

(Değişik ikinci fıkra: 23/1/2008 – 5728/505 md.) Bu Kanun av ve yaban hayvanlarını ve yaşama ortamlarını, bunların korunmasını ve geliştirilmesini, av ve yaban hayatı yönetimini, avlakların kurulması, işletilmesi ve işlettirilmesini, avcılığın, av turizminin, yaban hayvanlarının üretiminin, ticaretinin düzenlenmesini, toplumun bilinçlendirilmesini, avcıların

eğitimini, av ve yaban hayatına ilişkin suç ve kabahatler ile bunların takibi ve cezalarını kapsar." denilmek sureti ile kanunun, av ve yaban hayvanlarının ve yaşama ortamlarının korunması da dahil av ve yaban hayvanları ile ilgili konuları düzenlenmesi amacı ile çıkarıldığı ortaya konulmuştur.

Aynı Kanunun ' Av ve yaban hayvanlarının korunması ve koruma alanları' başlıklı 4. Maddesinde; " Yaban hayvanı türleri içinde yer alan ve Bakanlıkça belirlenen av hayvanlarından, korunması gerekenler Merkez Av Komisyonunca, av hayvanlarının dışında kalan yaban hayvanları ile diğer türler gerektiğinde ilgili kuruluşların uygun görüşleri alınarak Bakanlıkça koruma altına alınır. Bu karar Resmî Gazetede yayımlanır. Koruma altına alınan yaban hayvanları avlanamaz. Yaban hayvanları üreme, tüy değiştirme ve göç dönemlerinde rahatsız edilemez, yavru ve yumurtaları toplanamaz, yuvaları dağıtılamaz ve memeliler kış uykusunda rahatsız edilemez. Lüzumu halinde bu yaban hayvanlarının kendilerinden, yavru ve yumurtalarından, korundukları süre içinde faydalanma ve zararlı olanları ile mücadele ve men edilen avlanma usulleri ile geçici olarak avlanma esasları Bakanlıkça tespit edilir.

Koruma altında olmayan yaban hayvanlarının avlanmanın yasaklandığı gün ve sürelerde; tarım alanları ile besi ve yaban hayvanlarına zarar verecek sayıda çoğalmaları veya bulaşıcı hastalık taşıdıklarının tespiti durumunda, söz konusu alanlarda konu mahallî tarım ve köyişleri ile orman teşkilâtı görevlilerince incelenerek hazırlanacak ortak rapor doğrultusunda belli sayıda yaban hayvanının belirlenecek esas ve usullerle avlattırılmasına Genel Müdürlükçe izin verilebilir.

Taraf olunan uluslararası sözleşmeler gereğince el konulan veya doğal afetler, çevre sorunları, yaralanma ve sahipsiz kalma gibi nedenlerle bakıma veya tedaviye muhtaç olan av ve yaban hayvanlarının, tekrar doğal yaşama ortamlarına bırakılıncaya veya yabancı türlerin orijin ülkesine gönderilinceye kadar bakım, tedavi ve rehabilitasyonlarının yapılacağı kurtarma merkezleri kurulur. Bu yerlerin kurulması ve işletilmesine ilişkin esaslar Bakanlıkça hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.

Av ve yaban hayvanlarının beslenmesine, barınmasına, üremesine ve korunmasına imkân veren doğal yaşama ortamları zehirlenemez, sulak alanlar kirletilemez, kurutulamaz ve bunların doğal yapıları değiştirilemez.

Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarında yaban hayatı tahrip edilemez, ekosistem bozulamaz, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ile üretme istasyonları dışında da olsa bu sahalara olumsuz etki yapacak tesislere izin verilemez, varsa mevcut tesislerin atıkları arıtılmadan bırakılamaz, onaylanmış plânlarda belirtilen yapı ve tesisler dışında hiçbir yapı ve tesis kurulamaz, irtifak hakkı tesis edilemez. Bu sahalarda Bakanlıkça gerektiğinde ilave yasaklamalar getirilebilir. Bakanlığın uygun görüşü alınmadan diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca yasaklama getirilemez.

Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarındaki kamuya ait açıklıkların ve mevcut olan ağaçların, bitki örtüsünün yanması, her ne sebeple olursa olsun kesilmesi, sökülmesi, boğulması, budanması sonucunda oluşacak açıklıklar ve arazinin düzeltilmesi suretiyle elde edilecek sahalar işgal edilemez, kullanılamaz, bu yerlere her türlü yapı ve tesis yapılamaz, bu yapı ve tesisler tapuya tescil edilemez. Bu gibi yapı ve tesislere hiçbir kayıt ve şart aranmadan doğrudan doğruya Bakanlıkça el konulur. Bu sahalarda yaban hayatının tahrip olmasına, ekosistemin bozulmasına neden olan olumsuz müdahalelerden dolayı Bakanlıkça yapılacak iyileştirme çalışmalarına ait giderler sebebiyet verenlerden ayrıca tazmin edilir.

(Değişik: 26/2/2014-6527/11 md.) Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarında mülki alanı bulunan köy tüzel kişiliği, belde belediyeleri, büyükşehir belediyesi bulunan illerdeki ilçe belediyeleri ile koruma hizmeti için iş birliği yapılabilir. Koruma hizmetinin alınmasına ilişkin esas ve usuller Bakanlıkça belirlenir.

Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ile üretme istasyonları, orman rejimine giren yerlerde Bakanlıkça, diğer yerlerde Bakanlar Kurulunca tefrik edilir. Bu sahaların ayrılması ve yönetimine ilişkin esas ve usuller Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir." denilmek sureti ile, yaban hayvanı türleri içinde yer alan ve Bakanlıkça belirlenen av hayvanlarından, korunması gerekenlerin Merkez Av Komisyonunca, av hayvanlarının dışında kalan yaban hayvanları ile diğer türlerin ise gerektiğinde ilgili kuruluşların uygun görüşleri alınarak Bakanlıkça koruma altına alınacağı belirtildikten sonra bu hayvanların ne şekilde korunacağına ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Aynı Kanunun 'Av Sezonu' başlıklı 5. Maddesinde; " Sürüngen, kuş ve memeli av hayvanlarının sınıf ve türlerine göre eş tutma, üreme, yavru büyütme, erginleşme gibi yaşam evrelerini dikkate alarak avlanma sürelerinin başlama ve bitiş tarihleri ile populasyon durumuna göre avlanma günleri ve av miktarlarını tespit etmeye, Devlet avlakları ve genel avlaklarda bazı türlerin avını ve bazı avlaklarda avlanmayı belli bir süre yasaklamaya; il av komisyonlarının görüş ve önerileri doğrultusunda Merkez Av Komisyonu, özel avlaklar ile örnek avlaklarda ise Bakanlık yetkilidir. Nesli tehlike altında olan, nadir, hassas ve benzeri statülerde yer alan türler ile endemik ve göçmen türlerin korunması amacıyla gerekli koruma tedbirlerini almaya, bu türler için bu Kanunda adı geçen koruma alanlarını oluşturmaya ve bu alanları ekolojik ihtiyaçlarına göre yönetmeye, doğal türlerin azalması veya nesillerinin tehlike altına girmesi durumunda yeniden yerleştirme çalışmalarının ekolojik prensiplere göre yapılmasını sağlamaya, av yasağına ilişkin esas ve usulleri tespit etmeye, avcılığın denetlenmesi ve izlenmesi çalışmalarını yapmaya ve uygulamada gerekli tedbirleri almaya Bakanlık yetkilidir.

Merkez Av Komisyonunca tespit edilen av miktarları ve avlanma süreleri dışında avlanılamaz.

Av ve yaban hayatının korunması, geliştirilmesi ve sürdürülebilir yönetiminde; kamuoyu desteğinin sağlanması için toplumun bilgilendirilmesi, bilinçlendirilmesi ile avcıların ve toplumun eğitilmesi amacıyla; Türkiye sınırları içinde yayın yapan ulusal, bölgesel, yerel radyo ve televizyonlar; av sezonunun başlamasından onbeş gün önce ve sona ermesinden itibaren de onbeş gün süreyle eğitici, uyarıcı ve tanıtıcı yayın yapmak zorundadırlar. Bu yayın ve tanıtım faaliyetleri her kuruluşun ana haber bültenlerinden sonraki kuşakta ve ücretsiz olarak yayınlanır. Bu programların süresi yılda toplam üç saatten az olamaz. Bu hizmetlerin yürütülmesinde kurum ve kuruluşlar Bakanlık ile işbirliği yaparlar." şeklindeki düzenleme ile av hayvanlarının sınıf ve türlerine göre eş tutma, üreme, yavru büyütme, erginleşme gibi yaşam evrelerini dikkate alarak avlanma sürelerinin başlama ve bitiş tarihleri ile popülasyon durumuna göre avlanma günleri ve av miktarlarını tespit etme, Devlet avlakları ve genel avlaklarda bazı türlerin avını ve bazı avlaklarda avlanmayı belli bir süre

yasaklama görevinin Merkez Av Komisyonu'na, özel avlaklar ile örnek avlaklarda ise bu yetkilerin Bakanlığa ait olduğu belirtilmiş, Merkez Av Komisyonunca tespit edilen av miktarları ve avlanma süreleri dışında avlanılamayacağı hukuki güvence altına alınmıştır.

Aynı Kanunun 'Avlanma İzni' başlıklı 14. Maddesinde; " Avcılık belgesi sahibi avcılar, avlanmak istedikleri av yılına ait avlanma izin ücretini Döner Sermaye İşletmesine yatırmak suretiyle avlanma izni almak zorundadırlar. Avlanma izin ücreti Bakanlıkça, hayvan gruplarına, avlanmanın il, bölge veya ülke genelinde yapılmasına göre farklı olarak tespit edilebilir. Avlanma izni bir av yılı içindir.

Avlaklarda, avcılık belgesi ve avlanma izni olmadan avlanılamaz.

Özel avlaklarda üretilip salınan türlerin avlanması için gerekli izin, avlak sahibi veya işletenlerce ücreti karşılığı verilir. Bu ücretin %10'u Döner Sermaye İşletmesine yatırılır, aksi takdirde özel avlak kuruluş izni iptal edilir.

Avlanma izin ücretlerinin tahsili ve Döner Sermaye İşletmesine yatırılması ile ilgili esaslar Bakanlıkça tespit edilir." denilmek sureti ile usulüne uygun avlanma için avcılık belgesi ve avlanma izninin alınması gerektiği belirterek buna ilişkin esaslar düzenlenmiştir.

Aynı Kanunun 'Avlanma esaslarına uymama ve belgesiz avlanma' başlıklı 24. Maddesinde; "6 ncı maddenin ikinci ve üçüncü fikralarında sayılan zehirle avlanma hariç diğer yasaklara ve esaslara aykırı hareket edenlere her bir aykırılık için ayrı ayrı olmak üzere yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Zehirle avlananlar, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Ayrıca, faillerin avcılık belgesi iptal edilir ve bir daha belge verilmez.

Bu Kanuna göre alınması gereken avcılık belgesini almadan avlananlara üçyüz Türk Lirası; avlanma izni olmadan avlananlara ise yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Yabancı avcılık belgesi veya geçici avcılık belgesi almadan avlananlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Avcılık belgesini ve avlanma izin belgesini yanında taşımadan avlananlara yirmi Türk Lirası idarî para cezası verilir" şeklindeki düzenleme ile avlanma esaslarına uymama halinde , ilgilisi hakkında uygulanacak idari para cezalarına yer verilmiştir.

Aynı Kanunun "Avdan men etme ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi' başlıklı 28. Maddesinin 5. fikrasında ise; " (Değişik: 23/1/2008 – 5728/513 md.)"Bu madde hükümlerine göre mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı verilmiş olsa bile, yasak avlanma ile yaban hayatında ve ekosistemde meydana gelen tahribat ve eksilme nedeniyle hükmolunacak tazminat av hayvanı türlerine göre Bakanlıkça tespit edilen değerler üzerinden hesaplanır. Hükmolunan tazminat, Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir." denilmek sureti ile, 4915 sayılı Kanunda belirtilen esaslara uygun şekilde avlanmayan kişilerin, doğal yaşama verdikleri zarar nedeni ile idari para cezası haricinde tazminat ödemeleri gerekeceği, söz konusu tazminat miktarının av türüne göre Bakanlıkça tespit edilecek değerler üzerinden hesaplanacağı belirtilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden, davacı hakkında davalı idarenin 09.04.2015 gün ve 58 sayılı İdari Yaptırım Kararı ile 4915 sayılı Kanun'un 14/2,5/1,6/2-1 ve 6/2-3 maddelerine aykırı hareket etmekten idari para cezası kesildiği, söz konusu cezaya karşı davacı tarafından itiraz edildiği, itirazın Milas Sulh Ceza Hakimliği'nin 30.06.2015 gün ve 2015/267 sayılı kararı ile reddine kesin olarak hükmedildiği, davacının eylemleri sonucu doğal ortamda meydana gelen zarar nedeni ile ayrıca davalı idarenin 09.04.2015 gün ve 47437358-141 sayılı kararı ile 4.000,00 TL tazminat uygulanmasına karar verildiği tespit edilmiştir.

Yukarıda incelenen yasal mevzuat ve dosya kapsamında incelenen bilgi ve belgeler birlikte ele alındığında, davaya konu davalı idare tarafından verilen 09.04.2015 gün ve 47437358-141 Sayılı kararın, idari para cezası niteliğinde olmadığı, kişiler tarafından, avlanma faaliyeti kapsamında hukuka aykırı davranılması nedeni ile ortaya çıkan doğal zararın giderilmesi niteliğinde bir tazminat olduğu, bu itibarla dava konusu olayda 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'na ilişkin hükümlerinin uygulanmasının mümkün olmadığı, işlemin, idarenin tek taraflı kamu yararı amacı ile kamu gücüne dayalı olarak tesis ettiği idari işlem niteliğinde kabul edilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

2577 sayılı Kanun'un 2. Maddesinin 1. Fıkrasında idari dava türleri sayılmış ve maddenin a bendinde; "(İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları" denilmek sureti ile idari işlemler nedeni ile açılacak iptal davalarının idari dava türleri içinde yer aldığı ortaya konulmuştur

Bu itibarla, davalı idarenin kamu yararı amacı ile tek taraflı ve kamu gücüne dayalı olarak yaptığı dava konusu işlemin iptali istemi ile açılan davanın 2577 sayılı Kanun'un 2/1-a maddesi kapsamında idari yargı yerinde görülmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden Milas Sulh Ceza Hakimliği'nin başvurusunun kabulü ile, Muğla 1. İdare Mahkemesi'nin 13.05.2015 gün ve 2015/659 Esas, 2015/608 Karar sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Milas Sulh Ceza Hakimliği'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Muğla 1. İdare Mahkemesi'nin 13.05.2015 gün ve E:2015/659, K:2015/608 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 26.9.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN